

Hanna Kirsten

de lucht brandt
boven de rei
het noorderlicht begint

nooit was ik
zo blij met mijn ogen

al het licht stuur ik
jouw kant op

er lag goud op het plein
regen doofde het vuur
ik gaf mijn stem aan de stilte

de lucht is vol sneeuw
hand in hand
schrijven wij krullen in het ijs

midwinter leidt het licht ten dans

het was donker
het was zo donker
heeft de nacht
het laatste woord?
ik heb gewacht
een naaldstreep winterlicht
is mij nu ingefluisterd